

НАЛАШТОВАНІСТЬ НА ПОДЯКУ

I. ПОСТАВТЕ СОБІ ТАКЕ ЗАПИТАННЯ: «ЧИ Є У МЕНЕ НАЛАШТОВАНІСТЬ НА ПОДЯКУ?»

II. БОГ ПОПЕРЕДЖАЄ НАС ПРО НАСЛІДКИ, ЯКІ ПОТЯГНЕ ЗА СОБОЮ ВТРАТА НАЛАШТОВАНOSTІ НА ПОДЯКУ

«Бо, пізнавши Бога, не прославляли Його, як Бога, і не дякували, але знікчемніли своїми думками, і запаморочилось нерозумне їхнє серце» (Римлян 1:21).

Ізраїльтяни в пустині були жорстоко покарані за те, що не мали вдячності. Ісус очистив десять прокажених, а вдячність знайшлася лише в одного.

III. ПЕРШІ ХРИСТІЯНИ ПОСТІЙНО ХВАЛИЛИ ТА БЛАГОСЛОВЛЯЛИ БОГА

«І постійно вони перебували в храмі, переславляючи й хвалячи Бога» (Луки 24:53). Це життєво важливий секрет того, як вони здобули силу для служіння Богові.

IV. УЖЕ НИНІ БОГ БАЖАЄ ВІДНОВИТИ У ВАС СИЛУ ХВАЛИ

Спробуйте!

V. НАЛАШТОВАНІСТЬ НА ПОДЯКУ ТРЕБА У СОБІ ВИХОВУВАТИ

«Сім раз денно я славлю Тебе» (Псалом 118(119):164). Сім разів на день відокремте собі час для прославлення Господа. *«Опівночі встаю я, щоб скласти подяку Тобі» (Псалом 118(119):62).* Протягом першого тижня кожного місяця піднімайтеся опівночі, щоб скласти Господу подяку.

АЛІЛУЯ!

VI. ВИЯВЛЕННЯ ВДЯЧНОСТІ БОГОВІ — ЦЕ ОДНЕ З НАЙВАЖЛИВІШИХ ЗАВДАНЬ БУДЬ-ЯКОГО ХРИСТІЯНИНА

A. Ось чому псалмоспівець каже:

«Я благословлятиму Господа кожного часу, хвала Йому завжди в устах моїх! Душа моя буде хвалитися Господом, хай це почують слухняні, і нехай звеселяться! Зо мною звеличуйте Господа, і підносьте Ім'я Його разом!» (Псалом 34(33):2–4).

Б. Бог цього чекає від Свого народу

«Але ви вибраний рід, священство царське, народ святий, люд власности Божої, щоб звіщали чесноти Того, Хто покликав вас із темряви до дивного світла Свого» (1 Петра 2:9).

В. Ми маємо постійно приносити жертву хвали відповідно до сказаного в Євреїв 13:15

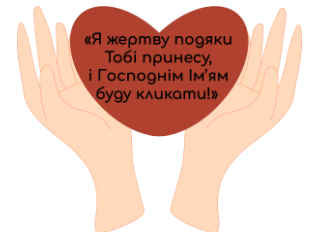
«Отож, завжди приносьмо Богові жертву хвали, цебто плід уст, що Ім'я Його славлять» (Євреїв 13:15).

«І хай жертви подяки приносять, і хай розповідають зо співом про чини Його!» (Псалом 107(106):22)

VII. ДАВИД ПОСТАНОВИВ СОБІ ЦЕ РОБИТИ

«Я жертву подяки Тобі принесу, і Господнім Ім'ям буду кликати!» (Псалом 115:8 (116:17))

Іноді може бути так, що у нас зникає бажання прославляти Його. Для прославлення Господа потрібна сила волі та відвага. Тілесна людина бунтує проти того, щоб хвалити Господа. Недостатньо просто сказати: «Я прославляю Ісуса у своєму серці», — Біблія наказує нам прославляти Його вголос: *«Я благословлятиму Господа кожного часу, хвала Йому завсіди в устах моїх!» (Псалом 33(34):2)*

VIII. ЧИ МАЄТЕ ВИ БАЖАННЯ ПРОСЛАВЛЯТИ ГОСПОДА?

Якщо таке бажання у вас є, то послухайте Боже Слово, звернене до вас:

«Хто жертву подяки приносить, той шанує Мене; а хто на дорогу свою уважає, Боже спасіння йому покажу!» (Псалом 49(50):23).

І ще також у Псалмі 37:4: *«Хай Господь буде розкіш твоя, і Він сповнить тобі твого серця бажання!»*

Нерідко, коли стаємо перед Господом, нам важко молитися, важко відчутти Його присутність. Ми Його не чуємо, нам здається, що молитви підносяться лише до стелі, а далі не йдуть. Псалом 99(100):4 дає нам корисну пораду: *«Увійдіть в Його брами з подякуванням»*. Як Бог бажає, щоб ви приходили до Нього? Стрибаючи з радісним піднесенням, зі словами хвали. Як дитина, яка підстрибує, йдучи додому, коли їй хочеться розповісти щось захопливе. Життя прекрасне, і зараз можна буде зустрітися з матусею і з татком. *«Увійдіть в Його брами з подякуванням, на подвір'я Його з похвалою! Виславляйте Його, Ім'я Його благословляйте» (Псалом 100(99):4)*

Найліпша звичка, яку ви можете виробити в собі, — це звичка прославляти Господа. Давид для нас залишив приклад. Він сказав у Псалмі 102(103):1–2: *«Благослови, душе моя, Господа, і все нутро моє святе Ймення Його! Благослови, душе моя, Господа, і не забувай за всі добродійства Його!»* Чудові слова із Книги Псалмів, які Давид залишив нам за приклад.

IX. ЯКИЙ БИ КОНФЛІКТ НЕ СТАВСЯ У ВАШОМУ ЖИТТІ, ЗАВЖДИ ЗВЕРТАЙТЕ ОЧІ ДО ІСУСА, ХВАЛЯЧИ ЙОГО ТА ПОКЛОНЯЮЧИСЬ ЙОМУ, ТА ВИЗНАВАЙТЕ ПЕРЕД НИМ СВОЮ НЕМІЧ

Якось в одній країні міністр освіти мав якісь претензії до мене, і я сказав: «Боже, ця ситуація — Твоя. Я тут нічого не можу вдіяти, тому Ти маєш учинити чудо, або цю частину служіння здійснювати я не зможу. Я не маю сил. Я люблю Тебе, Господи, і поклоняюся Тобі, хай би як усе складалося далі».

Якщо ви зазирнете у 2 Хронік 20:12, то побачите там схоже напруження. На Юдею було вчинено потужний напад. Кілька великих держав зібралися разом проти малесенької держави. Юдея не мала жодної змоги воювати з цими злими народами. Що ж зробив цар? Він пішов молитися до храму, розіслав своїх посланців до Божих пророків; він визнав: «Хоч я цар, але не можу нічого. Боже, доведеться Тобі тут щось робити».

І до нього прийшло слово: «Оскільки ти впокоровся і закликав до Мене, Я тебе вирятую». Уранці цар виголосив: «Нехай збирається військо, ми рушаємо з міста». А перед військом він поставив сурмачів, музикантів та співаків для славослів'я та вихваляння Господа. Дурніше не придумаєш — проти них іде величезна армія, а назустріч їй — невеличкий гурт вояків, які грають і співають: «Як хочете нас устрелити, то ось ми!»

Але коли вони так учинили, Бог запаморочив розум їхніх ворогів, які не прославляли Його. Вони стали сперечатися між собою, хто ж перший має стріляти. Далі почали сваритися і битися за те, кому має дістатися більше здобичі, а невдовзі вже й убивали одне одного. Коли ж між ними не залишилося живих, цар Юдеї та його військо три дні збирали вороже багатство: золото, срібло, одягу, худобу, намети, вози й усе інше. Вони здобули все це добро, бо Господь забажав дати його людям, які прославляють Бога.

У 16 розділі Книги Дій ми бачимо двох чоловіків, які попри побиття і рани прославляли Бога. Я не знаю, що робили б ви, якби вас побили, але я, напевно, казав би: «Ой-ой, не чіпайте!» — або: «Будь ласка, допоможіть посунути ногу». Але ці двоє славили Бога, і славили не лише у серці. Вони приносили жертву хвали, яка лилася з їхніх вуст. *«А північної пори Павло й Сила молилися, і Богові співали, а ув'язнені слухали їх. І ось нагло повстало велике трясіння землі, аж основи в'язничні були захиталися! І повідчинялися зараз усі двері, а кайдани з усіх поспадали...»* (Дії 16:25–26). Спів було чути в цілій в'язниці, і коли двері відчинилися, ув'язнені злочинці сказали: «Краще не йдім на свободу, а залишмося тут і ще трохи послухаймо цей дуєт». А потім чимало людей повернулося до Бога. Чому ж так? Відповідь бачимо у Псалмі 39(40):4:

«І дав пісню нову в мої уста, для нашого Бога хвалу, нехай бачать багато-хто й пострах хай мають, і хай вони мають надію, на Господа!» (Псалом 39(40):4)

Павло знав Біблію. Він знав Старий Заповіт. Він знав, що у ньому сказано, що коли прославляти Бога, то прийдуть і повернуться інші люди.

Х. Є В'ЯЗНИЦІ БЕЗ ҐРАТ

Є не лише такі в'язниці, є й інші. Побудовані не руками. В'язниці без ґрат і без стін. Коли людина приносить жертву хвали, вона розбиває розумові та емоційні ґрати, скидає кайдани й відкриває свободу для нового життя у вдячності. *«Радійте в Господі завжди, і знову кажу: радійте!»* (Філіп'ян 4:4). Павло говорив: «Що ж ви такі тупоголові!? Завжди радійте! Я ще раз вам повторюю — радійте!» Це зовсім нове життя, якого Бог для вас бажає.

Не треба бути християнином «доброї пори», який хвалить Господа лише тоді, коли хочеться. Або який хвалить Господа лише тоді, коли ідеально складаються обставини. Бог дає нам повеління у 1 Солунян 5:18: *«Подяку складайте за все»*. Чітко й однозначно.

А далі сказано: *«...бо така Божа воля про вас у Христі Ісусі»*. Це Божа воля для вас! Багато молодих людей мене запитують: «Як пізнати Божу волю? Яка Божа воля для мене?» А я розгортаю 1 Солунян 5:18 і зачитую їм цей вірш. А в ньому сказано, що Бог від вас хоче саме цього.

ХІ. ВІДОМО, ЩО ПРО ДУХОВНИЙ СТАН ЦЕРКВИ СВІДЧИТЬ ЇЇ НАЛАШТОВАНІСТЬ НА ХВАЛУ

Це твердження справедливе і для окремих людей. Християни, які мають глибоке духовне життя, живуть з постійною налаштованістю на подяку.

ПІДСУМОК

Колосян 2:6–7:

«Отже, як ви прийняли були Христа Ісуса Господа, так і в Ньому ходіть, будши вкорінені й збудовані на Ньому, та зміцнені в вірі, як вас навчено, збагачуючись у ній з подякою».

Це золотий вірш з курсу «Основи християнського життя». З нього ми почали навчання кілька років тому. Але його можна віднести до основоположних принципів Писання.

Апостол Павло закликає нас не весь час говорити про спасіння, чи хрищення, чи Господню вечерю, а шукати глибини Божого Слова. Сподіваюся, що сьогодні ви приймете таке рішення: «Мій спосіб життя буде саме таким. Я буду християнином, з якого виливається подяка». Долучімося ж до небесного хору з розділів 4 та 5 Книги Об'явлення. Амінь!

Благословень вам, любі друзі!

Ми раді запропонувати вам відео-, аудіо- та друковані матеріали, які були створені служінням **Нове життя церквам**.